

Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

Αποστολή τῷ Τεμπλέρ

τῇ δόξῃ καὶ Μ. Τροβαριστῆς
τῇ τῆς Λαοσεσέρη Αναζέου
καὶ τῇ δόξῃ Πρωτοσύνης.

Ἐν αὐτῇ περὶ τῆς Μ. Αποδύ-
σεως, ὁ Μ. Κανν, ὁ Αὐαδῆς ὅπως
τὰ δώδεκα ἐκείνη, ὁ Κανν
δὲν, ὁ Κανν καὶ Πρωτο-
σύνης καὶ τῇ τῆς
Τομυιδῆς. 3. 3. 3.

ὁ Κανν.

1912

7

9

✱

B/

Εἰς τὸ αὐτὸ μέγεθος

τῆς Σεβαστῆς ἑστῆς Μυσεῖς ΜΑΡΤΑΡΙΤΑΙ.

~~τῆς αὐτῆς καὶ πάλιν Βυρῆαν~~ ~~ἡδὲ~~

~~οὐδαμῶς ἑστῆς τῆς τοῦ καὶ τῆς~~

~~τοῦ μεγάλου καὶ τῆς τοῦ~~

~~καὶ τῆς τοῦ καὶ τῆς~~

ἑστῆς Εὐρυπύλου & ἑστῆς τοῦ καὶ τῆς

ΙΕΡΟΝ

Ο ΠΟΙΜΗΝ Ο ΚΑΛΟΣ

καὶ γινώσκω τὰ ζώοντα
16
γινώσκωμεν οὖν τὴν ἀλήθειαν

Ο ΝΥΜΦΙΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἴδου ἔστηκα ἐπὶ τὴν θύραν καὶ
χρούω. (Ἀποκ. γ'. 20).

F

777
p
A/D

Leuclor

07
1
vuzg

La tuzh rā tuzh plan
m dūh m dūh e tazaj tēp
m dūh m dūh m dūh m dūh

ΤΡΙΩΔΙΟΝ

ΤΡΟΠΑΙΑ ΚΟΝΤΑΚΙΑ, ΚΑΘ.
ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΕΒΕΡΤΩΝ ΤΟΥ ΤΡΙΩΔΙΟΥ

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ
Φαρισαίου.

τοῦς κινῶν.

Εἶπα τὸ ἐκθινὸν εὐαγγέλιον, τὸ «Ἀνάστασιν Χοι-
στοῦ», ὁ Ν' ψαλμὸς, καὶ μετ' αὐτόν.

Δόξα.— Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς μετανοίας ἀνοιξὸν μοι πύλας, Ζωοδότα. ὀρθρί-
ζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν
φέρων τοῦ σώματος ὅλον ἐσπιλωμένον· ἀλλ' ὡς οἰκτιρ-
μῶν κάθαρον εὐσπλαγγνῶ σου ἐλέει.

Καὶ νῦν.— Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῆς σωτηρίας εὐθυγόν μοι τρίβους Θεοτόκε· αἰ-
σχραῖς γὰρ κατερρύπωσα τὴν ψυχὴν ἁμαρτίαις, ὡς
βραθύμως τὸν βίον μου ὅλον ἐκλυπηγένης· ταῖς οὐκ
προσεβείαις ῥῶσαι με πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἰς τὸ «Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός», τὸ ἰδιόμελον.
Ἦχος πλ. β'.

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν ἐννοῶν ὁ
τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἀλλὰ
θαυρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς [εὐσπλαγγνίας σου ὡς ὁ
Δαυὶδ βοῶ σοι· Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα
σου ἔλεος.

Εἰς τὸ Ἦχος πλ. δ' Ἀναστάσις. Ἦχος δ' ὁ αὐτός.
Θεοτοκίαν.

Κοντάκιον τοῦ Τελῶδου, Ἦχος δ'.

Ἐλεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν,
καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ τα-
πεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν
Σωτῆρα κραυγάζοντες· Ἰλάσθητι,
μόνε, ἡμῖν, εὐδιάλλακτε.

Μετὰ

τὰ παρόντα ἰδιόμελα.

(Φαυλόματα εἰπὸ τῆς αὐτῆς
Κυρ. τοῦ Τριωδίου μάχει τῆς
εἰς Κυρ. τῶν νηστειῶν.)

Ἦχος πλ. β' κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Τιμόθεον Β' ἐπιστολῆς Παύλου.

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς πηθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων με ἐρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες, καὶ ἐπιστάθης. εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, τὰ θυνάμενά σε σοφίαι εἰς τὴν σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἰς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος Τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν, ταῦτα προσήχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμι ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς αὐτός ὁ Τελώνης. Νηστεύω δις τοῦ Σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῆμαι. Καὶ ὁ Τελώνης μακρόθεν ἑστώς, οὐκ ᾔθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπῆραι· ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗ-

1
τος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι
πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυ-
τὸν ὑψωθήσεται.

Καὶ ἐφεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ~~Κουραστάμου~~

Κοινων. Αἰνῶτε τὸν Κύριον.

— 8 εἴσα

4

— 588 —

Ἀποστ. Β'. Τιμ. γ'. 10—15.

Εὐαγγ. Λουκ. ιη'. 10—14.

Ἰστέον ὅτι, ἐν ὅλῃ τῇ ἐφεξῆς ἐβδο-
μάδι γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀδώτου.

Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον τοῦ ἡγου,
καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, ἡχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρώας δόξης σου, ἀπο-
κιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐ-
σκόρπισα, ὃν μοι παρέδωκας
πλοῦτον· ἔθεν σοι τὴν τοῦ Ἀσώ-
του φωνὴν κραυγάζω· Ἡμαρτον,
ἐνώπιόν σου, Πάτερ οἰκτίρμων· δέ-
ξαι με μετανοοῦντα, καὶ πόνησόν
με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

Ἀπόδοτος.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους α' ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέ-
ρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσο-
μαι ὑπό τινος. Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία
τοῖς βρώμασιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα κα-
ταργήσει· τὸ δὲ σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τῷ σώματι. Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν
Κύριον ἡγεῖρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ. Οὐκ οἴδατε ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ
ἐστί; Ἄρα οὖν τὰ μέλη τοῦ Χριστοῦ ποιήσω πόρ-
νης μέλη; Μὴ γένοιτο! Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώ-
μενος τῇ πόρνῃ ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γάρ, φη-
σίν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ
Κυρίῳ ἐν πνεύμα ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πάν
ἀμάρτημα, ὃ ἐὰν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώμα-
τός ἐστιν· ὁ δὲ πορνεύων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἀμαρτάν-
ει. Ἡ οὐκ οἴδατε ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἐν
ὑμῖν ἁγίου Πνεύματος ἐστιν, οὗ ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ καὶ
οὐκ ἐστε ἐκυτῶν; ἠγοράσθητε γὰρ τιμῆς. Δοξάσατε

6
δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὁμῶν καὶ ἐν τῷ πνεύματι
ὁμῶν, ἅτινά ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωπός
τις εἶχε δύο βίους. Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πα-
τρὶ· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας.
Καὶ διείλεν αὐτοῖς τὸν βίον. Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέ-
ρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱός, ἀπεδήμη-
σεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐ-
σίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ
πάντα, ἐγένετο λιμός ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκεῖ-
νην καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. Καὶ πορευθεὶς,
ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ
ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.
Καὶ ἐπεθύμει γεμίσει τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κε-
ρατίων, ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ.
Εἰς αὐτόν δὲ ἐλθόν, εἶπε· Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρὸς
μου περισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι;
Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ
αὐτῷ· Πάτερ, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν
σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίη-
σόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου. Καὶ ἀναστὰς ἦλθε
πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἐτι δὲ αὐτοῦ μακράν ἀπέ-
χοντος, εἶδεν αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνί-
σθη· καὶ δραμῶν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ
καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ,
ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ οὐκέτι
εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. Εἶπε δὲ ὁ πατήρ πρὸς
τοὺς δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν στολήν τὴν πρῶ-
την καὶ ἐνδύσατε αὐτόν καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν

7
χειρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας· καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, θύσατε· καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν, ὅτι οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι. Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν· καὶ προσκλεσάμενος ἕνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἵκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγχαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαθεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ᾔθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξεληθὼν, παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε τῇ πατρί· Ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ. Ὅτε δὲ ὁ υἱὸς σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἤλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Κεκοιμημένων εὐσεβῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.—ᾠδὴ πλ. δ'.

Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε δημιουργέ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐγ σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ παιγνίῳ καὶ πλάσσει καὶ θεῷ ἡμῶν.

Δόξα

Ἐν σοι γὰρ τὴν ἑπιδόξα ἐκείνου
 τῷ ποιητῇ καὶ δαξῇ καὶ θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Σὲ καὶ τείχος καὶ λιμένα ἔχομεν καὶ πρέσβυν εὐπρό-
 σδεκτον πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν
 πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον. — Ἦχος πλ δ'.

Μετὰ τῶν ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν
 δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός,
 ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Απόστολος. Προς Κορινθ. α'. κεφ. 13.

9.

Διδοί μοι ἡ χάρις σου.

Ἐκείνος ἐν Κορινθίους. Προς Θεο. Α. κεφ. 13.

Ὁ ὁὖν δεῖ ὑμᾶς ἐκποστὴ ἀρετῆς.

καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ κατὰ ἀγαθόν.

Ἦσαν οἱ Κόρινθοι, Βλέπετε καὶ παρακαλεῖτε.

Ἐκείνος ἐν Κορινθίους. κεφ. 13.

Ἦσαν οἱ Κόρινθοι πρὸς τοὺς ἑκδοτάς.

πρὸς αὐτοὺς ἡ χάρις σου. Ἀμήν Ἀμήν.

Κοινῇ. Μενάειοι, αὐτὸ ἡξυόξω καὶ
 προστάθου κύριε, καὶ τὸ μνημόσυτον
 εἰδὼν εἰς γυναιὴν καὶ γυναιὴν.

Σημ. Ἀύτη ἡ Ἀναγνώσις γίνεται ἐκταραχθέντως καὶ
 ἐν τῇ τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀναστάσιμου τοῦ ἡγίου
καὶ τοῦ Θεοδοκίου αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, ἤχος α'.

Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς

μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμ-
παντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρός,
πρὸ τοῦ βήματος ἔλκη, καὶ βί-
βλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ
δημοσιεύονται· τότε ρύσαι με,
ἐκ τοῦ πυρός τοῦ ἀσβέστου, καὶ
ἀξιώσον, ἐκ δεξιῶν σου με στη-
ναι, Κριτὰ δικαιοτάτε.

Ἀπόστολος.

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος.

Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους α' ἐπιστολὴς Παύλου.

Ἀδελφοί, βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε
γὰρ ἐὰν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐὰν μὴ φάγω-
γεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν
αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενούσιν. Ἐὰν γὰρ τις
ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμε-
νον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ, ἀσθενοῦς ὄντος, οἰκο-
δομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπο-
λείται ὁ ἀσθενὴν ἀδελφός ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν
Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς
ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθε-
νοῦσαν, εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρῶμα
σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέας εἰς
τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ
εἰμι ἀπόστολος; Οὐκ εἰμι ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν
Χριστὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου
ὁμεις ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμι ἀπόστολος,

ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς
ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

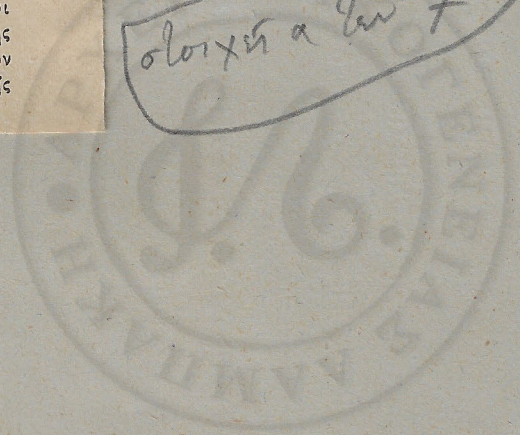
Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ'
αὐτοῦ, τότε καθήσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. Καὶ συν-
αρθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ ἀ-
φοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει
τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ στήσει τὰ μὲν πρό-
βατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων.
Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε οἱ
ἐδλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡ-
τοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου·
ἐπείνασα γὰρ καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ
ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με· γυ-
μνός καὶ περιβάλετέ με· ἡσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ
με· ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀπο-
κριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· Κύριε, πότε
σε εἶδομεν πεινῶντα, καὶ ἐθρέψαμεν; ἢ διψῶντα καὶ
ἐποτίσαμεν; πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγο-
μεν; ἢ γυμνόν, καὶ περιβάλομεν; πότε δέ σε εἶδομεν
ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ; Καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, ἐρεῖ αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐν τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν
ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ
εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ
πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ· ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι
φαγεῖν· ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· ξένος ἦμην,
καὶ οὐ συνηγάγετέ με· γυμνός, καὶ οὐ περιβάλετέ με·

13.

ἀσθενῆς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπασκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοί, λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς, λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰῶνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰῶνιον.

Ἰστέον, ὅτι, ἐν τῇ ἐφεξῆς ἐβδομάδι τῆς Τυροφάγου, καταλύομεν ἐπίσης Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν εἰς τυρὸν καὶ ὥα, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς τῆς αὐτῆς ἐβδομάδος ἡμέρας.

στοιχῆ α' λω 7

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν
ἀσκήσει λαμψάντων Ὀσίων καὶ θεοφό-
ρων Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.—*Ἦχος δ'.*

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν
κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου
ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρ-
νησον τὴν ψαῖν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.—*Ἦχος ὁ αὐτός.*

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀπράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε
θμνοῖς τιμῶντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον.—*Πρὸς τὸν Ὁσίου ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.*

Ὁς εὐσεβείας κήρυκας καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν
θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας, Κύριε, τὴν ὑψήλιον
λάμποντα. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ τοὺς
σὲ δοξάζοντας καὶ μεγαλύνοντας διαφύλαξον ψάλλειν καὶ
ᾄδειν σοι· Ἀλληλοῦτα.

14.
F 18

Τῇ Κυριαγῇ τῆς Τυροφάγου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀναστάσιμον τοῦ ἡγου,
καὶ τοῦ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοιτάκιον τοῦ Τριφιδίου αὐτόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὁδηγέ, φρονήσεως
χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτά,
καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστά,
στήριζον, συνέτισον τὴν καρδίαν
μου, Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λό-
γον, ὁ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἰδοὺ
γὰρ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω
ἐν τῷ κρᾶζειν σοι· Ἐλεῆμον,
ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Ἀπόστολος.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Πᾶσα τὰ ἔθνη, κοιτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ὑμῶν ἡ σωτηρία ἢ ὅτε
ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νῦν προέκοψεν, ἥ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν.
Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώμεθα
τὰ ὅπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως περι-
πατήσωμεν· μὴ κόμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀ-
σελγείαις, μὴ ἐριδι καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύ-
ριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ
ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίαν. Τὸν δὲ ἀσθενούντα τῇ πίστει

προσλαμβάνεσθε, μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν. Ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα ἐσθίει. Ὁ ἐσθίων τὸν μὴ ἐσθιοντα μὴ ἐξουθενεῖτω· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων τὸν ἐσθιοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς γὰρ αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; Τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ στήκει ἢ πίπτει, σταθῆσεται δέ· δυνατὸς γὰρ ἐστὶν ὁ Θεὸς στήσαι αὐτόν.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐάν ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατήρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. Ἐάν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατήρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε, ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποὶ ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι· ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ Πατήρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι. Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς, οὔτε βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

Τῇ Κυριακῇ ταύτῃ τῆς Τυροσάγου (ό-
μοίως καὶ τῇ Β'. καὶ Δ'. Κυριακῇ τῶν
Νηστειῶν) ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον,
μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

*Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν
σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλί-
βομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσ-
χες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι
αὐτήν.

Στίχος α'.

Ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεός, ἀντι-
λάβοιτό μου.

Στίχος β'.

Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐ-
φρανθήτωσαν.

Μετὰ τὴν Τυροσάγον φαίνεται ἡ ἐκδομή
ταύτη, ποιοῦντες καὶ ἐνταῦθα μετὰ τοῦ εὐ-
ευνίου τῆς τῆς τῆς, ὅπου εἰς τὴν ἑκδομήν.

18
Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ
Κύριός μετὰ σοῦ. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλο-
γημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτε-
κες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνησθητι, ἵνα
ῥυσθῶμεν τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις
πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ ἅγιοι
Πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὁμᾶς
γὰρ θερμοὺς προστάτας πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε·
τὰς ἡμῶν ἱεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ
κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνῃ ἀγνῇ, μόνῃ εὐλογημένῃ.

Τὸ Κύριε ἔξουσον με! ὁρατὸς ἐμῇ

Ὁ Υἱοῦ

ἡγῆτος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἐς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Καὶ ἡμεῖς

πρεσβύμεν τοῖς Βασιλεῦσι λαοῦν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν
στερέωσον, τὴν πίστιν στήριξον, τὰ ἔθνη πράυνον, τὸν
κόσμον εἰρηνεύσον, τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν ταύτην κα-
λῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀ-
δελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει παραλάβῃς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Καὶ ποιῶμεν τὰς τοῖς μεγάλαις μετανοίαις ἐπιέγον-
τες μουσικῶς παρ' ἐπίσκεψιν αὐτῶν ἀπὸ ἐνῆς εἰχλὸς τῆς
ἐπιμένους

Εἰς ἑσάτην μετανοίαν αὐτῶν
ἵνα τὴν τῆς συνομενίας εὐχὴν
τοῦ ἁγίου Γεωργίου

Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀγίας,
περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς
καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σὺ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ
πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι
ἐλλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀπόχυσας αἷμα τοῦ Δι' ἑωχόν,

~~Αὐτός ὁ εὐστός~~

~~Εἶλα φαῖσται, ἔσθ' τοῦ θ. χορεῦ τοῦ τανίου~~

~~πρωτατῆ, θυγατρὶς. ὁ θεὸς εὐαγγέλιον μὴ~~

~~πυρὶ ἐμαρ τοῦ Δι' εἰχὼν καὶ τὰς τὰς.~~

~~Αὐτός ὁ εὐστός θρεῖται γυνάμει κατὰ τὰς Κυριαμὶ~~
~~ἐσθάραις ἐμῇ τῇ Ε! Κυρ. τῶν υἱῶν.~~

Εἶπα φανήσεται πρὸς τὸν ὁ Θεοῦ τοῦ

20

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων
ἐν πίστει καὶ κραταῖ σου χειρὶ. Ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχο-
μεν ἀμάρτωλοι πρὸς Θεὸν ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν
ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ πταισμάτων
πολλῶν, Μητέρα τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπι-

πτομεν· ῥύσαι πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

τὴν φανήσεται ὁ πῦρ καὶ ὁ λαὸς ἐκδοθήσεται
πρὸς τὴν χεῖρα τοῦ Ἀρχιερέως ἢ ἱερέως λαμβανόντες
συνχώρησαν εἶπα τοῦ Δι' αὐτῶν.

ὁ πῦρ αὐτὸς ὁφείλει τὴν ἑσθλὰ κατὰ τὰς
Κυριακὰς ἐκδοθῆαι πρὸς τὴν Ε'. Κυριακὴ τῶν
Νηστειῶν.

«Καὶ ὅταν στήχητε προσευχόμενοι,
ἀρίστε εἴ τι ἔχετε κατὰ τινος»
(Μάρκ. ια', 25.)

F

(2 21

F. καὶ πάντα ὅσα αὐτῷ
τε ἐν τῇ προσευχῇ
ἐν ζώνῃ αὐτοῦ
ἔγχεσθε. ἦ
ἦ

21a

Δοκίμης 91195 καὶ Μεγάλης (μπαρ.)
 παλαιότητος.

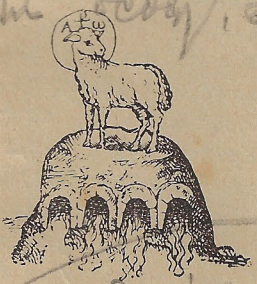
— 56 —

ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐ-
 τοῦ, καὶ ἄξιον ἀναδείξαι με δοῦ-
 λον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

περινὸς ἀναγινώσκεται
 Ἀκολουθίας τῶν Ὁσίων,
 λέγα Ἀπόδειπνον, ἔνθα

« Μὲν ἡμῶν ὁ Θεὸς γινώσκει ἔδνη καὶ
 ἡλλόθεν ὅτι μὴ ἡμῶν ὁ Θεός. »

νόστιμα δὲ τὸ ὕδωρ
 ἐκ τῆς πύργου, ὅθεν

ἡ γὰρ ἐκείνη
 3

τον Μεγα

122.
 133-150 (μπαρ. κυρ.)

εὐχόμενος εἶ.

Χρυσή Τετάρτη τῶν Παρασκευῶν
 αὐτῇ τῇδε ἡ Δευτέρα τῶν Θεοφά-
 σκων, ἥτις καλεῖται Ἑσπερινός· μετὰ
 τῆς δευτ. Μετασχίζουσιν.

Μετὰ τὸν προσευχικόν, λέγουται ἐκ τοῦ
 Ἀληθινοῦ τὰ «Πρὸς Κύριον». Εἰς τὸ «Κύ-
 ριε, ἐκέκραξαν ψάλλονταί τοι τῆς ἡμέρας
 ἰαθύμενον δις, τὰ τοῦ Τριωδίου ἢ τὰ Μαρ-
 τυρικά τοῦ ἔχου καὶ τὰ τοῦ ἐορταζομένου
 Ἁγίου, εἴαν ὑπάρχῃσι. Δέξαι, τοῦ Ἁγίου.
 Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Εἰσόδος. «Φῶς ἱλαρὸν»
 καὶ λέγεται τὸ Προκείμενον καὶ τὸ πρῶτον
 Ἀνάγνωσμα.

Εἶτα λαβὼν λαμπάδα μετὰ θυμιατοῦ ὁ
 Τερεὺς καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολὰς λέγει

Σοφία·

Εἶτα στρεφόμενος πρὸς τὸν λαόν·

Ὁρθοί·

Εἶτα στρεφόμενος πρὸς τὴν Προσκομιδὴν
 ὅπου ὁ προηγιασμένος Ἀμνὸς ἐκφωνεῖ·

Φῶς Χριστοῦ.

Ὁ ψαλμ. 119-133. ἢ το 20' 19' καθόλου.

Ἐπαναστρέφων δὲ πρὸς τὸν λαόν

Φαίνει πᾶσι.

Μετὰ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα ψάλλομεν
ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ ἐπόμενον.

Ἦχος α'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου
ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις
τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή.

Μετὰ δὲ τοῦτο ὡς καὶ μετὰ τὴν ἀπόθεσιν
τῶν τιμίων δώρων ποιοῦμεν τρεῖς μετα-
νοίας, τοῦ Ἱερέως λέγοντος.

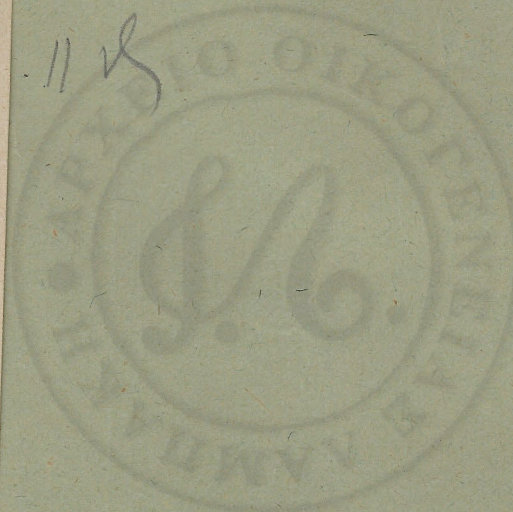
Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς
μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας,
φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μὴ
μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, τα-
πεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀ-
γάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί
μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα,

23
1

11 18

καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν
μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν.

Ἀντί δὲ τοῦ Χειρουβικοῦ·

Ἦχος πλ. δ'.

Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν,
σὺν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν·
ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς
τῆς δόξης.

Ἰδοὺ θυσία μυστικὴ τετελειω-
μένη δορυφορεῖται, πίστει καὶ
πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι
ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλλη-
λούια. (τρὶς).

(Ἦχος 246.)

24

1. Ἐνταῦθα ὁ φάσμα λαοὶ οὐρανῶν
μέγας κατὰ μέγεθος οὐρανῶν ἐν εὐχαρίστῳ
καὶ ὑψίστῳ ὁ ἰσχυρὸς μετὰ τῶν πνευ-
ματικῶν ἀποστόλων Δάσαν ἔσαν αὐτῶν
τοὶ μεγαλῆς θαλάσσης τοῦ Διαπορεύοντος
ἐν μέσῳ· ὁ δὲ λαὸς προσέειπεν ἐν
εὐχαρίστῳ πνεύματι καὶ μετὰ
μεγαλῆς κατὰ γῆς μέγας εὐχαρίστῳ
ὁ ἰσχυρὸς, ὡς καὶ ἡ θυσία 246. τῆ-
ματικῶν καὶ τὰ φερόμενα εἶσαν

αὐτῶν τοῦ ἔργου καὶ Αἵμα καὶ καὶ εἶναι. Εὐχαρίστῳ
ἔργῳ καὶ τοῦ ἁγίου Βύρην Μενοειδῆ ὁ φάσμα τοῦ
μέγας εὐχαρίστῳ καὶ τῶν οὐρανῶν καὶ

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κοινωνικόν. ἦχος α'.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρη-

24-9/

στὸς ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, ἄλ-
λληλούϊα, ἄλληλούϊα.

Μετὰ δὲ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Ἀγίων Δώ-
ρων ψάλλομεν.

Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ
καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἰνεσις αὐ-
τοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον
οὐράνιον, καὶ ποτήριον ζωῆς, γεύ-
σασθε, καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος. Ἀλληλούϊα (τρὶς).

Καὶ μετὰ τὸ συστεῖλαι τὰ Ἅγια·

Πληρωθῆτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου.

Εἶτα·

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου (ἐκ γ'.)

Εἶτα·

Εὐλογήσω τὸν Κύριον, (ψαλμ.

25

Εἶτα ἡ ἐπιστολὴν εὐχὰς ἀπὸ τοῦ Πανα-
γίου πνεύματος
Εἶτα τὸν ἅγιον πνεῦμα
Εὐχαριστοῦντες οἱ δύο ψαλμοί

λβ') καὶ Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου.
(ψαλμ. ρμδ').

**Τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν
Νηστειῶν.**

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τοῦ διὰ τῶν
Κολλύβων γενομένου θαύματος παρὰ
τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου
τοῦ Τήρωνος.

Ἰστέον δ' ὅτι τὰ προσφερόμενα κόλ-
λυβα οὐκ εἰσὶν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν, ἀλλ'
ἀναφέρονται εἰς τὸ θαῦμα τοῦ Μεγαλο-
μάρτυρος.

Ἀπόστολ. Ἑβρ. α'. 1—12.

Εὐαγγ. Μάρκ. β'. 23—γ'. 5.

**Τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν
Νηστειῶν.**

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστη-
λώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων.

Ἐκατὸν ἔτη καὶ ἐπέκεινα κατετά-
ραξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ

F καὶ Απολύτως.

26

Ἀπολυτίκιον.—Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! Ἐν τῇ
πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος
μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ δλοκαυτωθεὶς, ὡς
ἄρτος ἡδὺς τῇ Τριάδι προσήνεται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις,
Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.—Ἦχος δ' αὐτός.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σά, Θεο-
τόκε, μυστήρια· τῇ ἁγνείᾳ ἐσφραγισμένη καὶ παρθενίᾳ φυ-
λαττομένη, μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀλη-
θινόν. Αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον.—Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὥσει θώρακα ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ
σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας, πολύαθλε, καὶ
στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

L Θεοδώρου

διωγμὸς τῶν κακοδόξων Εἰκονομάχων,
ὧν πρῶτος ὑπῆρξε Λέων ὁ Ἰσαυρος,
ἔσχατος δὲ ὁ Θεόφιλος, ὁ ἀνὴρ τῆς
ἀγίας Θεοδώρας (Φεβρ. 11), ἥτις,
μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, τῷ 842 ἔτει,
ἐστερέωσε πάλιν τὴν Ὁρθοδοξίαν.
Αὕτη οὖν ἡ ἀειμνήστου βασιλῆς, πρῶ-
τον μὲν ἡσπάσθη τὴν εἰκόνα τῆς Θεο-
μήτορος, ἐνώπιον Μεθοδίου τοῦ Πα-
τριάρχου (Ἰουν 14), καὶ πολλῶν ἄλ-
λων Ὁμολογητῶν καὶ Ὁσίων ἀνδρῶν,
ἐκβοήσασα παρρησίᾳ τὰ ἅγια ταῦτα
λόγια· Εἴ τις ταύτας οὐ
προσκυνεῖ καὶ ἀσπάζε-
ται σκετικῶς, οὐ λα-
τρευτικῶς, οὐχ ὡς θε-
οὺς, ἀλλ' ὡς Εἰκόνας ἄρ-
χετύπων, διὰ τὸν πόθον,
εἶη τὸ ἀνάθεμα.

Εἶτα ἐζήτησε παρὰ Θεοῦ τοῦ ἀν-
δρός τὴν συγχώρησιν, διὰ κοινῆς νη-
στείας καὶ δεήσεως καθ' ὅλην τὴν
πρώτην ἐβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς.

27
11 2 2 αὐτοῦ θεῶν

7 2

Μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν παροῦσαν Κυ-
ριακὴν, λιτανεύσαντες αὐτὴν τε καὶ ὁ-
νὸς αὐτῆς Μιχαὴλ ὁ Αὐτοκράτωρ,
μετὰ παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ,
ἀνεστήλωσαν τὰς ἁγίας Εἰκόνας καὶ
ἐστόλισαν πάλιν δι' αὐτῶν τὴν τοῦ
Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Τοῦ ἁγίου τού-
του ἔργου τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν
σήμερον οἱ Ὁρθόδοξοι πάντες, καὶ δι'
αὐτὸ τοῦτο τὴν λαμπρὰν καὶ σεβά-
σμιον ταύτην ἡμέραν ὀνομάζομεν, Κυ-
ριακὴ ἡ τῆς Ὁρθοδόξιας.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον καὶ τὸ ἐπόμενον

Ἦχος β'.

« Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου
προσκυνοῦμεν, ἀγαθέ, αἰτούμενοι
συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡ-
μῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει
γὰρ ἡ δόξα σου σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν
ἐμῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ, οὕς ἐπλά-
σας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.
Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι·
χαρὰς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ
Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς
τὸ σῶσαι τὸν κόσμον».

12 ΓΚ FDE

28

Εἰς τὴν 12

Ἀποδότολος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσι, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, πιστεῖ Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἡρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ· μᾶλλον ἐλόμενος συγκα-
κουχεῖσθαι τῇ λαῇ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· μέζονα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθοποδοσίαν. Καὶ τί ἐτι λέγω! Ἐπιλείπει γὰρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεὼν, Βαράκ τε καὶ Σαμφὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαβὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας

ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐγεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολάς ἐκλιναν ἀλλοτρίων. Ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττους ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαυγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἐτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόβῳ μαχαίρας ἀπέθανον· περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείαις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι (ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος), ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες, μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.